

bestemte, nemlig en upartisk Vejledning for paagældende Dommer, og hertil kommer, at deres hele Form og Udtryksmaade langt snarere minder om en procederende Sagførers Indlæg for en Klient end om en officiel ganske neutral Udtalelse fra en sagkyndig.

Endvidere forekommer det mig, at Ingeniør Falcks Responsa ogsaa er delvis ubrugbare i Retssager, allerede fordi de vrimler med matematiske Formler og Opstillinger og i det hele er saa teoretiske og videnskabelige i deres Form, at hverken Parterne, Sagførere eller Dommeren kan formodes at forstaa dem. Hertil udkræves en langt større matematisk Viden, end man kan forudsætte hos Lægfolk. Det er hændt mig i en Retssag, under hvilken var fremlagt et saadant Responsum fra Ingeniøren, at baade Dommeren og jeg maatte lægge dette Responsum til Side som værende uden Betydning, idet ingen af os overhovedet forstod, hvad Meningen med samme var. Det er mit Indtryk, som jeg ved deles af mangfoldige praktiske Motorfolk, til hvilken Klasse jeg ogsaa selv hører, at Ingeniøren er mere Teoretiker end Praktiker, at han ved sit Skrivebord opstiller og underbygger Paastande, som ikke har nogen som helst Basis i Praxis, og at han drager Konsekvenser af sine Teorier, som enhver praktisk Motormand maa anse for ganske forfejlede.

Se, det er en Karakteristik, som falder ret nøje sammen med det Par Eksempler, jeg har tilladt mig at fremføre.

Endnu skal jeg anføre Hr. Falcks rent personlige Optreden overfor dem, som har indstillet sig til Aflæggelse af Køreprøve. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at der sikkert i Ministeriet ligger en Række af Klager, ligesom det er mig bekendt, at der rundt paa de københavnske Redaktionskontorer ligger Bunker af Klager. Jeg har bl. a. ogsaa bragt i Erfaring, at „Social-Demokraten“ skulde have ikke saa faa, og enkelte Meddelelser i Bladet kunde jo ogsaa tyde paa Rigtigheden heraf. Man har sikkert begaaet en Fejl ved at lægge alle disse Klager i en stor Bunke. Jeg skal indrømme, at en stor Del af disse Klager er uden Betydning, og særlig vil jeg fremhæve de Klager, som er baseret paa Hr. Falcks Fordringer til Aspiranternes Dygtighed og Viden, som Klager, man skal være meget varsom overfor. Selv om man i enkelte af de Tilfælde, hvor der foreligger Klager, har kunnet spore en vis Ungdommelighed med Hensyn til Spørgsmaalene, i enkelte Tilfælde maaske ligefrem noget Krakileri, maa

man i det store og hele se bort fra disse Klager. Jeg for mit Vedkommende ønsker absolut ikke at gøre mig til Talsmand for, at de sagkyndige skal gøre Fordringerne mindre overfor deres Elever, tværtimod; men herfra og til at optræde paa en høflig og dannet Maade er der en himmelvid Forskel, og den forstaaer Hr. Ingeniør Falck absolut ikke. Lad mig føje til, at ude i Landet, hvor jeg ogsaa kender Forholdene, har Forholdet mellem de sagkyndige og Publikum i det store og hele været udmærket godt, trods det, at der er flere sagkyndige, der stiller meget store og meget strenge Fordringer til deres Elever.

Jeg skal tillade mig at referere et Par Klager — jeg anfører ikke Navnene fra denne Talerstol, men de staaer bagefter til den højtærede Ministers Disposition. Groserer A. H., København, meddeler, at hans Datter under Aflæggelse af Førerprøve for Ingeniør Falck, kom kørende i Holmens Kanal. Ved Passagen af et Hestekøretøj, blev den ene Hest urolig og faldt, hvilket foranledigede Frøken H. til at komme med et Udbrud af Forskrækkelse, hvortil Hr. Falck raabte — ja undskyld, at jeg maa citere, hvad Hr. Falck raabte —: „Hvad Fanden bilder De Dem ind. De er jo nervøs, og De vil køre Automobil. Det gaar sgu ikke.“ Efter saaledes at have refuseret Frøken H., anmodede Hr. Falck hende dog om at køre sig hjem til sin Bopæl. Altsaa efter at den unge Dame var blevet erklæret for at være umulig som Automobilfører, sidder Hr. Falck ved Siden af hende og kører gennem Københavns Gader hjem til sin Bopæl. Det andet Tilfælde drejer sig om en Præst K. E. N. Han blev under Aflæggelsen af Førerprøven paa en særdeles ubehersket Maade rettet og — under Anvendelse af Sprogets kraftigste Ord, Præsten kan dog ikke nu mere erindre Ordlyden eller Enkelthederne — bragt til en saadan Tilstand af Nervøsitet, at han forlangte, at Ingeniør Falck selv skulde foranledige, at han ved den fornyede Prøve mødte hos en anden „sagkyndig“. Dette maatte Ingeniør Falck gaa ind paa. Naar det her siges, at det er Sprogets kraftigste Ord, der er blevet anvendt, og jeg kan vise tilbage til det Udtryk, som er brugt overfor den unge Dame, og minder om, at det i dette Tilfælde er en Præst, som Ingeniør Falck har med at gøre, tror jeg, at saavel den højtærede Justitsminister som Tingets ærede Medlemmer vil indrømme mig, at det er en Optreden fra en Embedsmands Side, som absolut ikke kan forsvares. Jeg undlader